

unesenivangole.socializmus.sk

V úterý večer po setmění, než jsme stačili zalehnout, sem za námi přijeli Thierry Germond a spol. Jako vždy každého prohlédli a na základě této prohlídky nám zanechali nějaké léky. Lumíra, který tlumočil naše odpovědi do angličtiny zaskočilo to, že když mi prohlížel doktor klouby, tak nebyl překvapen tím, že nemám žádné trenýrky. Chtěl totiž vidět mé kyčle po mém sdělení, že právě v nich mám poslední dobou stále velké bolesti.

Lumír mi potom říká: „*Kemo, predstav si, on ti prítom ani nemrk!*“ Ovšem aby také nad něčím mrkal. Však on jistě dobře ví, kde už tak dlouho jsme a jaké jsou naše možnosti. Trochu nás přítom zarazil jejich dotaz na závěr jejich pobytu, zda nepotřebujeme poslat ještě nějaké věci. Jako je třeba prádlo a něco tak podobně. To mohlo třeba vzniknout právě z toho „nemrknutí“ při té mé prohlídce. Říkali jsme si, že jestli máme odjet brzy domů, tak už na co. Opatrnost získaná nabytou zkušeností nám ale velela jednat jinak. Požádali jsme je raději ještě o nějaké slipy, ponožky a také o cukr.

V neděli je naše nálada po celý den skvělá, neboť nám došly spolu se zásobami do skladu zase i dopisy a další knihy a časopisy z Československa. Dále každý z nás navíc dostáváme balíčky od MČK. Je to opět s nějakými cigaretami, dále sáčkem kandovaného ovoce, instantní kávou, kakaem, sušeným mlékem a několika dalšími příjemnými drobnostmi, které tam jako vždy předtím bývaly. Všechny tyto věci nám samozřejmě udělají velikou radost.